

Bulletin

Eenheid
Unité

Bulletin van verbondheid van de werknemers van heel het land

Januari 2012 – n°18 – 1€

Verant. uitgev.: Olivier Horman, rue Franche 26, 7020 Mons; Rik Steeland, Kanaalstraat 36, 8550 Zwevegem www.comiteunite-eeheidscomite.be

Ce bulletin paraît également en français
Demander à: info@eenheid-unite.be

Contact: Serge Monsieur, délégué CGSP-FGTB Tél: 0475/238.466
Rik Steeland, militant BBTK-ABVV Tél: 0477 25.80.34

sergemonsieur@hotmail.com
steelandrik@yahoo.com

Tegen de saneringsplannen INTREKKING VAN DE PENSIONENHERVORMING!

Door hun staking, hebben de spoorwegbeambten de pad aangeduid: wij moeten het uivallen van de recente beslissingen eisen, in het bijzonder de pensioenenherforming. De spoorwegbeambten hadden ook begrepen dat staken langer dan een dag nodig is, om dit doel te bereiken.

Deze mobilisatie heeft de vakbondsleiders overstroomd. De directies hadden beslist niets te doen voor de feestdagen (ze hadden afstand gedaan van de algemene staking, privé and openbare sectoren, eerst gepland voor december 19). De leiders hadden elk mobilisatie uitgesteld tot 30 januari, dat is na een zogezegd "evaluatie" van de "gesprekken" aangeboden door Di Rupo om de toepassing van zijn plan te bespreken.

Terwijl niets voorbereid was, werd binnen enkele uren de staking van de openbare sector op potten gezet voor 22 december, wanneer de Kamer moest stemmen. De spoorwegbeambten hebben niet zo lang gewacht, ze achten dat dit al te laat was. De staking was een duidelijk succes, maar in de namiddag oordeelden de leiders de hervatting van het werk voor de volgende dag. Zo konden de gerustgestelde parlementsleden de pensioenenherforming tegen het einde van de nacht, vrijdag 23 ochtend, stemmen.

Waarom?

Deze handelswijze toont een verlangen, niets te doen dat de nieuwe federale coalitie in gevaar kon slepen. Waarom dit laten doen zonder verzet?

Het is geen geheim dat de hoge leidinggeevenden van ABVV en ACV, ondanks hun schijnbare oppositie tegen het regeringsprogram, bereid zijn wat "verstandige", "bedachtzame", "zinnvolle" saneringsmaatregelen te aanvaarden. Kortom, deze leiders gaan akkoord met de terugkeer naar het begrotingsevenwicht, maar betwisten het tempo en de wijze.

Men verwijt Di Rupo zijn haast, en dat de vakbonden worden niet aan de beslissingen geassocieerd. *La Libre Belgique* legt uit dat talrijke contacten tussen de formateur et de ABVV leiders hebben plaatsgevonden, en citeert betekenisvolle uitspraken van Thierry Bodson, secretaris van ABVV voor Wallonië. *"Hetzelfde gebeurde herhaaldelijk tijdens ontmoetingen. Elio las uit een groot schrift, en formuleerde een lijst van afschuwelijke maatregelen. Wij zeiden dat dit rampzalig was, en hij zei dat er geen uitweg is! Er werd nooit echt onderhandeld."*

Zo moet men dit verstaan; de bedoeling van die gesprekken was niet de mogelijkheid aan de ABVV te bieden die maatregelen te stoppen, maar alleen een opening te laten voor kleine randaanpassingen. Feitelijke consequentie: het eis om van alle voorziene beslissingen tegen pensioenen in te trekken werd nooit door de vakbondstop geuit.

Dit alles gebeurt in een wereldcontext die meer and meer op de houding van het ABVV weegt, terwijl het ABVV, vanaf zijn oorsprong, zich zonder twijfelen op een stelling van werknemers verdediging zou plaatsen.

Welke « gezamenlijke zienswijze » ?

Ter gelegenheid van de G20 top in Cannes (3 en 4 november 2011, economische wereldtop van staats- en regeringshoofden) werd een "Gezamenlijke verklaring B20-L20" geadopteerd door afgevaardigden van de bazen en de vakbonden, die begint met:

"De B20 (werkgevers organisaties van de G20) en de L20 (vakbonden van de G20 landen) uiten hun diepgaande bezorgdheid betreffend de wereldse economische toestand. Werknemers en ondernemen zijn geconfronteerd, op wereldse schaal, aan de instabiliteit van markten, die betekent onder anderen een toename van de werkloosheid, grote onzekerheden op de arbeidsmarkt en sombere economische perspectieven."

Zo zouden voortaan ondernemen en werknemers gezamenlijke bezorgdheden delen? De tekst zegt verder:

"Ten gevolge willen wij de opportuniteit gebruiken, dat de sociale probleemstellingen op de G20 agenda staan, om de aandacht van de regeringen over enkele hoofdzakelijke inzetten te trekken, waarover ze een gezamenlijke zienswijze ontwikkeld hebben."

Rudy de Leeuw, de ABVV voorzitter, heeft in Cannes, als woordvoerder van de EVV (Europees Vakverbond) de voorzitter van de Europese Commissie, José Manuel Barroso ontmoet. De web site van ABVV meldt dat De Leeuw het wens "de G20 regeringen een prioriteit stellen voor de toename van de koopkracht en het herstel van de groei" naar Barroso heeft gebracht.

In afwachting dat deze plechtige geloofden zich echt concretiseren, zouden de werknemers dan aanvaarden dat de reeksen van antisociale pakketten een na de andere van toepassing worden? Geschiedenis, of de werkelijkheid van de klassenstrijd, leert ons toch dat wolven geen schapen verwekken.

Laat ons de INTREKKING van dit plan eisen

U vindt verder in dit Bulletin een uitnodiging voor een vergadering op 11 februari 2012, die zal bediscuteren hoe wij deze eis van intrekken van het zuiveringsplan kunnen bevorderen.

Iedereen kan schatten dat deze inzet van het afwijzen van dit plan essentieel is voor de mobilisatie in januari, tot de voorziene algemene staking (privé and openbare sectoren) van 30 januari.

Inderdaad kon de regering een eerst antisociaal pakket doordringen, uitsluitend dankzij het ontbreken van een syndicale strijd ter hoogte van de toestanden. Het verzet is lang niet te einde. De strijdkrachten van werknemers zijn onaangetast. Dat kan de regering best beseffen, daarom wil hij alles doen, om de vakbonden aan zijn politiek van sociale achteruitgang te associëren.

Op dit vlak is niets onherroepelijk beslist. De ABVV kan en moet een echte vakbond blijven, onafhankelijk van de bazen en de regeringen!

ALGERIJE

Een historische conferentie

Deze conferentie kwam bijeen in Algiers, op 11, 12 en 13 december, opgeroepen door de Arbeiderspartij van Algerije en de vakbond UGTA: een « Dringende conferentie tegen de bezettingsoorlogen, de inmenging in binnenlandse zaken van Staten, voor de verdediging van de integriteit en soevereiniteit van naties.».

Urgentie

Gedurende drie dagen, op 11, 12, en 13 december zat in Algiers de « Dringende conferentie tegen de bezettingsoorlogen, de inmenging in binnenlandse zaken van Staten, voor de verdediging van de integriteit en soevereiniteit van naties.» samen, opgeroepen door de Algerijnse Arbeiderspartij en de algemene unie van de Algerijnse werknemers. Honderden deelnemers, uit de hele wereld, in het bijzonder van de landen die direct betrokken zijn door de vernielende oorlog in Libië waren aanwezig.

Er waren dus afgevaardigden uit Algerije, Libië, Tunesië, Marokko, Mali, Mauritanië, Niger, Tsjaad, Egypte, maar ook uit Bahrein, Libanon, Palestina en Turkije.

Veel waren uit het Afrikaanse continent: Zuid-Afrika, Benin, Burkina Faso, Burundi, Kameroen, Centraal Afrika, Ivoorkust, Gabon, Guinea, Mauritius, Senegal, Togo en Somalië, een land dat sinds de "humanitaire" interventie van grote landen, 20 jaar geleden, onder een burgeroorlog lijdt.

Delegaties uit Frankrijk, Spanje, Italië, Portugal, Zweden, maar ook uit Rusland en Servië, Europese en Amerikaanse delegaties concretiseerden het verzet tegen de interventie in Libië van hun eigen regeringen.

Uit Afghanistan kwamen ze om de gevolgen van de oorlog uit te leggen.

En dan ook uit Haïti, bezet door de Minustah en uit Brazilië en Venezuela, om deze bezetting te hekelen.

Dat is een groot succes.

Want deze conferentie werd in minder dan twee maanden op poten gezet door de algemeen secretaris van de Algerijnse Arbeiderspartij, Louisa Hanoune, en de algemeen secretaris van de UGTA vakbond, Albelmaddjid Sidi Saïd.

(uit Informations Ouvrières wekelijkse krant van de Parti Ouvrier Indépendant (Frankrijk), lid van de International Liaison Committee of Workers and Peoples)

Inleiding van Louisa Hanoune, voor de Arbeiderspartij en UGTA (fragment)

Ten eerste benadrukte Louisa Hanoune de mondiale betekenis van de interventie in Libië, daarna legde ze uit wat de gevolgen ervan zijn voor Algerije:

"Boven de veiligheidsproblemen in verband met de interventie in Libië zijn wij constant bedreigd door de regeringen van de grootmachten.

Wij moesten ons voor een buitenlandse schuld blauw betalen, en moesten een structureel saneringsprogramma doorstaan, dat onze economie zwaar aangetast heeft. Nu wordt ons beleid afgekeurd, een beleid dat in tegenspraak is met de schadelijke zuiveringspolitiek ten gunste van banken en privé ondernemingen, zoals nu toegepast in Europa en in de VS.

Ons worden de belangrijke correcties in economisch oriëntering verweten, in het bijzonder de nationalisatie van aardgas (-olie) in 2006, en daarnaast de herschikking van onze staatschuld door de aanvullende wet financiën (LFC) (in de jaren 2009 en 2010), en verder grote publieke financiële investeringen om de groei te stimuleren: loonsverhogingen en grotere sociale uitgaven, en dat ondanks de druk van het IMF, de Wereldbank, de Europese Commissie en de grootmachten (...)"

Ons wordt precies verweten dat Algerije aan de chaos ontsnapte en een Algerijnse oplossing uit de crisis koos

« Ons wordt precies verweten dat Algerije aan de chaos ontsnapte, en de kracht putte, uit de eigen geschiedenis, een Algerijnse weg te hebben ontwikkeld, om de vrede te herstellen, zonder buitenlandse inmenging, dus met het behouden van nationale soevereiniteit en landintegriteit (...) Daarom, en ondanks de verschillende stellingen van iedereen betreffende dit of dat regeringsstelsel, bewijzen wij hier opnieuw dat de volken en zij alleen de gebruikte middelen horen te bepalen, omdat de revoluties of veranderingen die uit het buitenland opgedrongen worden - voorbereid door imperialistische staten-, betekenen feitelijk contrarevolutie en ontmanteling van de naties.»

Afsluiterverklaring (fragmenten)

1. Voorbereiding van de organisatie van een internationale rechtbank (zoals de Bertrand Russel rechtbank), die, vanaf de feiten, een international beschuldiging klaarmaken zal, tegen die schuldigen voor bezetting en plunderingoorlogen, die de naties vernielen.

2. Coördinatie om ons samen de verzetten en reageren, om de integriteit en soevereiniteit van naties te verdedigen

3. Organisatie van een verenigd verzet tegen de oorlog, voor het toewijzen van de huidige oorlogsuitgaven aan

sociaaleconomisch ontwikkeling, gezondheidszorg, opleiding, tegen ellende en hongersnood.

4. Organisatie van de verenigde mobilisatie tegen de verwoestende plannen van het IMF, de Wereldbank en de Europese Unie, tegen het dictaat van begrotingsevenwicht, die nu in Europa structurele zuiveringsplannen voorgeschreven worden, die de rechten en sociale verworvenheden teisteren.

Meer informatie, hele teksten op de site van the International Liaison Committee (eit-ilc.org)

BEGROTINGSAKKOORD, NIEUWE REGERING

Zoals in Spanje en Portugal...voorbereiden de toppen van PS en SP. a zich hun partijen te offeren ten gunste van de eisen van speculanten.

De werknemers willen niet in hun gezelschap te gronde gericht worden.

Intrekking van het sanering plan, punt!

Bezuinigingspolitiek, economische verwoesting, (ArcelorMittal), aanvallen tegen de sociale zekerheid, pensioenen en brugpensioenen, werkloosheidsuitkeringen, gezondheidszorgbudget, kinderbijslagen...de werknemers werden nooit op die manier getreiterd sinds WOII. De tegenaanval van loontrekkers en hun vakbonden zal massaal zijn. Het perspectief van een nieuwe algemene staking zoals die van 60-61 is duidelijk aan de orde van de dag.

Maar het is ontoelaatbaar dat de leiders van de socialistische partijen bereid zijn om zich tegen de belangen van de arbeiders te positioneren en, tenslotte, de arbeidersbeweging in de put van de zogenaamde politiek van evenwichtige openbare financiën gooit. Het is onaanvaardbaar dat socialistische afgevaardigden ons vertellen dat volgens hen dit beleid is de enige manier om "*hun verantwoordelijkheden op zich te nemen*". Op TV verzekerde Elio Di Rupo ons dat hij de betoging van 2 december in Brussels "*verstond*", en eveneens kon "*begrijpen*" dat een algemene staking wordt voorbereid. Wat betekent dat?

De toestand is buitengewoon ernstig. Werknemers en hun vakbonden beleven een historische oorlogsverklaring.

Meer dan ooit zijn de financiële markten vastberaden om onze sociale verworvenheden en sociale model, die na de oorlog zijn ontstaan (en later verhevigd dankzij de mobilisaties van 1950 en 1960-61), te ontmantelen. Zoals echte bandieten, bankiers zijn met een overval op economie bezig, met rentepercentages die de Staten wurgen. Waar staat de legitimiteit van de schuldbetaling in zulke toestand? Zoals het pamflet voor 2 december het verklaarde: deze schuld is niet die van de werknemers!

Zouden we dit budgetakkoord moeten aanvaarden omdat de meeste reactionaire maatregelen verworpen werden?

Geknoei! Deze overeenkomst, die ontstond onder dwang van de Europese Unie, is voorlopig. Morgen

zal die weer op losse schroeven staan door een verslechtering van de economische toestand. "*Chaos ligt voor ons*". Tijdens de persconferentie vraagt een journalist: "*U zegt dus dat België erna geen bijkomende maatregelen zou kunnen beslissen?*" De formateur heeft direct het tegenovergestelde beweerd (aldus de pers).

Nu komt het Griekse volk in opstand. De Griekse arbeiders zeggen: "*Waarom zouden wij de kosten dragen? Om de schulden terug te betalen? Die schulden zijn de onze niet!*"

Onze problemen zijn dezelfde, en de Grieken tonen ons de weg. In Griekenland, zoals in België, zijn de arbeiders geroepen om hun lot in handen te nemen.

Na de grote betoging van 2 december, moet het federale Comité van ABVV op 6 december tot een algemene staking besluiten. Die zal zeker een nationale staking zijn, want "*De stellingen van onze Vlaamse kameraden verschillen niet van de onze*" zei Thierry Bodson, algemene secretaris van de Waalse ABVV.

**Intrekking van het saneringsplan, punt!
Dit moet het doel van de algemene staking zijn.**

Dat is het vertrekpunt van al de vragen die aan de arbeidersbeweging worden gevraagd. De toekomstige regering rekent op verdeling of uitputting van de werknemers. Wij zeggen: het gezamenlijke belang van loontrekkers, uitkeringsgerechtigde en jongeren vereist een verenigd verzet om de antisociale maatregelen te blokkeren. Eenheid is broodnodig om het doel van de mobilisatie te raken, dat wil zeggen de annulering van deze achteruitgangsplannen, vereist door de financiële markten, waarvan de Europese Unie en diens Centrale Bank de institutionele steun zijn.

Geadopteerd op 28 november 2011 door de Luikse lokale bijeenkomst van het eenheidscomité

Brief aan de Waalse regering

Wij vragen U de Luikse Staalindustrie te nationaliseren

"De Luikse Staalindustrie moet behouden blijven, samen met al haar directe en indirecte banen! Om onze gezinnen te redden, voor de toekomst van onze kinderen en om onze industriële basis te behouden!

Om deze reden ondersteunen wij het verzoek van de vakbonden om de Luikse Staalindustrie te nationaliseren. Natuurlijk worden er andere mogelijkheden besproken om de sluiting te voorkomen, maar slechts één oplossing biedt zekerheid over het behoud van het instrumentarium en dat is dat alle sites (warm en koud), (nu eigendom van ArcelorMittal) door het Waalse Gewest verworven worden.

Het zou onaanvaardbaar zijn om hiertegen en dus tegen ons de Europese wetten en richtlijnen ingeroepen worden. Nood breekt wet!

We vragen om als delegatie ontvangen te worden door de Waalse regering om onze vordering tot nationalisering van onze staalindustrie uiteen te zetten; hetgeen van belang is voor alle werknemers in het land. "

Brief op initiatief van het SteunComite voor de nationalisering van de Luikse staalindustrie opgericht 04 november 2011 te ondersteunen

Contact : A. Ruggieri, rue du Ruisseau 3 - 4621 Fléron - 04/358.87.05 - nationalisation.mittal@gmail.com

OPROEP - UITNODIGING

Geen enkele besparingsmaatregel is aanvaardbaar!

De staking van 22 december 2011, gegroeid uit de beweging van de spoorwegarbeiders die op een bepaald moment het ordewoord lanceerden: "staking bij de finish tot de plannen tot pensioenshervorming verlaten worden" heeft aangetoond dat werknemers in het hele land zich willen verzetten tegen het bezuinigingsprogramma.

Na de instructies van de "financiële markten" die speculeren met de overheidsschuld, worden onze sociale verworvenheden ene na de andere aangevallen.

ABVV stelde terecht in De Werker: "Het is hun schuld, niet de onze! "

Maar we moeten de vraag eerlijk stellen. Hebben de werknemers het recht niet om van de vakbondsleiders te eisen, dat zij bij dit begin van het jaar acties organiseren voor de intrekking van de genomen maatregelen te bekomen? Is dit niet de voorwaarde om de krachten van meer dan drie miljoen vakbondsleden te bundelen? De eenheid van de werknemers in het noorden en zuiden van het land is essentieel om de plannen tot afbraak, opdeling en privatisering van de Sociale Zekerheid (kinderbijslag, belastingen, etc.) tegen te gaan.

De overheid rekent op de "dialoog" met de "sociale partners" om haar beleid door te drukken. Opgemerkt moet worden dat de top van het ABVV heeft zich gepositioneerd rond een "dialoog" over de toepassing van de wet. Maar als de stemming reeds plaatshad, is het dan niet de intrekking ervan die het doel van de actie moet zijn?

De situatie is buitengewoon ernstig. Het beleid van terugkeer naar een sluitende begroting zet de meest elementaire vormen van parlementaire democratie op de helling vermits de gekozen vertegenwoordigers geen manoeuvreerruimte meer krijgen om zich te verzetten tegen reeds genomen beslissingen.

Een nieuwe vorm van dictatuur ontstaat die het bestaan van de vakbonden bedreigt, deze worden immers verondersteld zich in te schrijven in een éénheidspolitiek en af te zien van het verdedigen van hun leden.

Van onze kant, we roepen op tot verzet tegen de dictaten van de Europese Unie, die tracht het anti-sociale en ondemocratische dat in de verdragen voorkomt nog te versterken.

Onze eisen zijn:

**Niet één van onze sociale rechten mag opgeofferd worden!
Weg met het bezuinigingsplan Di Rupo - Vanackere!**

Op basis hiervan nodigen wij werknemers, jongeren, steuntrekkers, militanten, ...uit:

MEETING ZATERDAG 11 FEBRUARI 2012 - 10.30 uur - 13 u
Trefcentrum OP-WEULE , Sint Lambrechtstraat, 91, Lokaal 1
1200 SINT-LAMBRECHTS-WOLUWE

Contact : Olivier Horman - Rue Franche, 26 - 7020 Mons - olivier.horman@gmail.com - www.comiteunite-eeenhedscomite.be